

בראשית ש 21		
<p>25 והוֹכַח אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֲדוּת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ׃</p> <p>26 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֵאמֹר יְדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אֲתֵּה לֹא־הַגִּדְתָּ לִי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְּלִילֵי הַיּוֹם׃</p> <p>27 וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וַיִּבְרָךְ וַיִּתֵּן לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃</p> <p>28 וַיֵּצֵב אַבְרָהָם אֶת־שִׁבְעַת כְּבָשׂוֹת הַצֹּאן לְבַדְדָּהּ׃</p> <p>29 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מַה הִנֵּה שִׁבְעַת כְּבָשׂוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדְדָּהּ׃</p> <p>30 וַיֹּאמֶר בִּי אֶת־שִׁבְעַת כְּבָשׂוֹת תִּקַּח מִיָּדִי בְעֵבֹר תְּהִי־הֵן לִי לְעֵדָה כִּי תִפְרָתִי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת׃</p> <p>31 עַל־כֵּן קָרָא לְמַקְוֵם הַהוּא בְּאֵר שִׁבְעַת כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃</p> <p>32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּין שְׁבַע וַיִּקַּם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכַל שָׂר־צָבָאוֹ וַיָּשְׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃</p> <p>33 וַיֵּטַע אֲשֶׁל בְּבֵאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃</p> <p>34 וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃ פ</p>	<p>25καὶ ἤλεγξεν Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμελεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος, ὧν ἀφείλαντο οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμελεχ.</p> <p>26καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμελεχ Οὐκ ἔγνων, τίς ἐποίησεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο, οὐδὲ σύ μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἄλλ' ἢ σήμερον.</p> <p>27καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἔδωκεν τῷ Ἀβιμελεχ, καὶ διέθεντο ἀμφοτέροι διαθήκην.</p> <p>28καὶ ἔστησεν Ἀβραὰμ ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας.</p> <p>29καὶ εἶπεν Ἀβιμελεχ τῷ Ἀβραὰμ Τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων, ἃς ἔστησας μόνας;</p> <p>30καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ ὅτι Τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας ταύτας λήμψη παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὧσίν μοι εἰς μαρτύριον ὅτι ἐγὼ ὠρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο.</p> <p>31διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Φρέαρ ὀρκισμοῦ, ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφοτέροι.</p> <p>32καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου. ἀνέστη δὲ Ἀβιμελεχ καὶ Οἰχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιμ.</p> <p>33καὶ ἐφύτευσεν Ἀβραὰμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου Θεοῦς αἰώνιος.</p> <p>34παρώκησεν δὲ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῆ τῶν Φυλιστιμ ἡμέρας πολλάς.</p>	<p>25Et increpavit Abimelech propter puteum aquæ quem vi abstulerunt servi ejus.</p> <p>26Responditque Abimelech : Nescivi quis fecerit hanc rem : sed et tu non indicasti mihi, et ego non audiavi præter hodie.</p> <p>27Tulit itaque Abraham oves et boves, et dedit Abimelech : percusseruntque ambo fœdus.</p> <p>28Et statuit Abraham septem agnas gregis seorsum.</p> <p>29Cui dixit Abimelech : Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum ?</p> <p>30At ille : Septem, inquit, agnas accipies de manu mea : ut sint mihi in testimonium, quoniam ego fodi puteum istum.</p> <p>31Idcirco vocatus est locus ille Bersabee : quia ibi uterque juravit.</p> <p>32Et inierunt fœdus pro puteo juramenti.</p> <p>33Surrexit autem Abimelech, et Phicol princeps exercitus ejus, reversique sunt in terram Palæstinorum. Abraham vero plantavit nemus in Bersabee, et invocavit ibi nomen Domini Dei æterni.</p> <p>34Et fuit colonus terræ Palæstinorum diebus multis.</p>
<p>1 וַיְהִינָה פֶקֶד אֶת־שָׂרָה כְּאִשָּׁר אָמַר 1 וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כְּאִשָּׁר דִּבֶּר׃</p> <p>2 וַתְּהַר וַתֵּלֵד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו 2 לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵתוֹ אֱלֹהִים׃</p> <p>3 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנֵוֹ הַנּוֹלֵד־לָו אֲשֶׁר־יָלְדָהּ לָו שָׂרָה יִצְחָק׃</p> <p>4 וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵוֹ כְּוַשְׁמַנַּת יָמַיִם כְּאִשָּׁר צִוָּה אֵתוֹ אֱלֹהִים׃</p> <p>5 וַאֲבְרָהָם כְּוַמָּאת שָׂנָה בְּהַגְלִד לָו אֶת יִצְחָק בְּנֵוֹ׃</p> <p>6 וַתֹּאמֶר שָׂרָה צָחֵק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשְּׂמַע יִצְחָק־לִי׃</p> <p>7 וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיכָה בְנִים׃</p> <p>8 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מְשֻׁתָּה גָדוֹל בְּיוֹם הַגְּמַל אֶת־יִצְחָק׃</p> <p>9 וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת־בְּוֶהֱגַר הַמְצַרִית אֲשֶׁר־לָלָהּ לְאַבְרָהָם מִצְחָק׃</p>	<p>1 Καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σαρραν, καθὰ εἶπεν, καὶ ἐποίησεν κύριος τῇ Σαρρα, καθὰ ἐλάλησεν, 2καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν Σαρρα τῷ Ἀβραὰμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος.</p> <p>3καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σαρρα, Ἰσαακ.</p> <p>4περιέτεμεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαακ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός.</p> <p>5Ἀβραὰμ δὲ ἦν ἑκατὸν ἔτων, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.</p> <p>6εἶπεν δὲ Σαρρα Γέλωτά μοι ἐποίησεν κύριος· ὅς γάρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι.</p> <p>7καὶ εἶπεν Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραὰμ ὅτι θηλάζει παιδίον Σαρρα; ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρει μου.</p> <p>8Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη, καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ἥ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.</p> <p>9Ἰδοῦσα δὲ Σαρρα τὸν υἱὸν Ἀγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραὰμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαακ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς</p>	<p>1 Visitavit autem Dominus Saram, sicut promiserat : et implevit quæ locutus est.</p> <p>2Concepitque et peperit filium in senectute sua, tempore quo prædixerat ei Deus.</p> <p>3Vocavitque Abraham nomen filii sui, quem genuit ei Sara, Isaac :</p> <p>4et circumcidit eum octavo die, sicut præceperat ei Deus,</p> <p>5cum centum esset annorum : hac quippe ætate patris, natus est Isaac.</p> <p>6Dixitque Sara : Risum fecit mihi Deus : quicumque audierit, corridebit mihi.</p> <p>7Rursumque ait : Quis auditurus crederet Abraham quod Sara lactaret filium, quem peperit ei jam seni ?</p> <p>8Crevit igitur puer, et ablactatus est : fecitque Abraham grande convivium in die ablactationis ejus.</p> <p>9Cumque vidisset Sara filium Agar Ægyptiæ ludentem cum Isaac filio suo, dixit ad Abraham :</p>

<p>10 וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גִּדְּשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנֵהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בְּוֵהָאֵמָה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק׃</p> <p>11 וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנֵו׃</p> <p>12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנְּעֹר וְעַל־אֲמֹתֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שְׂרָה שְׁמֵעַ בְּקִלְהָ כִּי בְיִצְחָק יִקְרָא לָהּ זֶרַע׃</p> <p>13 וְגַם אֶת־בְּוֵהָאֵמָה לְגֹי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי וַרְעֵה הִוא׃</p> <p>14 וַיִּשְׂכַּם אַבְרָהָם ו בִּפְקֹד וַיִּקְח־לָהֶם וְחַמַּת מִיָּם וַיִּתֵּן אֶל־הָגֵר שָׁם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וּתְלֵךְ וּתִמַּע בְּמִדְבַר בְּאֶר שָׁבַע׃</p> <p>15 וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אֶת־הַשִּׁיחִים׃</p> <p>16 וּתְלֵךְ וּתִשָּׁב לָהּ מִבְּגָד הַרְחֵק כַּמְטַתִּי קִשְׁתִּי כִּי אֲמַרְהָ אֶל־אַרְאָה בְּמֹות הַיֶּלֶד וּתִשָּׁב מִבְּגָד וּתִשָּׂא אֶת־קִלְהָ וּתְבָרַךְ׃</p>	<p>10καὶ εἶπεν τῷ Ἀβραάμ Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαακ.</p> <p>11σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.</p> <p>12εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ Μὴ σκληρὸν ἔστω τὸ ῥῆμα ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα, ὅσα ἐὰν εἴπῃ σοι Σαρρα, ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς, ὅτι ἐν Ἰσαακ κληθήσεται σοι σπέρμα.</p> <p>13καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης, εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα σόν ἐστιν.</p> <p>14ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωὶ καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἄσκον ὕδατος καὶ ἔδωκεν Ἀγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὄμων καὶ τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανᾶτο τὴν ἔρημον κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.</p> <p>15ἐξέλιπεν δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ ἔρριπεν τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης·</p> <p>16ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὡσει τόξου βολήν· εἶπεν γάρ Οὐ μὴ ἴδω τὸν Θάνατον τοῦ παιδίου μου. καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ, ἀναβοήσαν δὲ τὸ παιδίον ἐκλαυσε.</p>	<p>10Ejice ancillam hanc, et filium ejus : non enim erit hæres filius ancillæ cum filio meo Isaac.</p> <p>11Dure accepit hoc Abraham pro filio suo.</p> <p>12Cui dixit Deus : Non tibi videatur asperum super puero, et super ancilla tua : omnia quæ dixerit tibi Sara, audi vocem ejus : quia in Isaac vocabitur tibi semen.</p> <p>13Sed et filium ancillæ faciam in gentem magnam, quia semen tuum est.</p> <p>14Surrexit itaque Abraham mane, et tollens panem et utrem aquæ, imposuit scapulæ ejus, tradiditque puerum, et dimisit eam. Quæ cum abiisset, errabat in solitudine Bersabee.</p> <p>15Cumque consumpta esset aqua in utre, abjecit puerum subter unam arborum, quæ ibi erant.</p> <p>16Et abiit, seditque e regione procul quantum potest arcus jacere : dixit enim : Non videbo morientem puerum : et sedens contra, levavit vocem suam et flevit.</p>	<p>17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנְּעֹרָ וַיִּקְרָא מִלֵּאָהּ אֱלֹהִים וַאֲל־הָגֵר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מִה־לָּךְ הַגֵּר אֶל־תִּירָאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנְּעֹר בְּאֲשֶׁר הִוא־שָׁם׃</p> <p>18 קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנְּעֹר וְהַחַיִּיקִי אֶת־יָדֶיהָ בְּו כִּי־לְגֹי גְדוֹל אֲשִׁימֶנּוּ׃</p> <p>19 וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֶר מַיִם וּתְלֵךְ וּתְמַלֵּא אֶת־הַחֲמַת מַיִם וּתְשַׁק אֶת־הַנְּעֹר׃</p> <p>20 וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנְּעֹר וַיִּגְדַּל וַיִּשָּׁב בְּמִדְבַר וַיְהִי רַבָּה קִשְׁתִּי׃</p> <p>21 וַיִּשָּׁב בְּמִדְבַר פָּאָרָן וַתִּקְח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאַרְזֵן מִצְרַיִם׃</p> <p>22 וַיְהִי בַּעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְרָמָלֵךְ וּפִיכֹל שְׂרָצְבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה׃</p> <p>23 וַעֲתָה הִשָּׁבַעָה לִּי בְּאֱלֹהִים הַנֵּה אִם־תִּשָּׁקֵר לִי וּלְבִנִי וּלְבִנֵי בְּחֹסֶד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם־הָאַרְזֵן אֲשֶׁר־גָּרְתָה בָּהּ׃</p> <p>24 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשָׁבַע׃</p>	<p>17εἰσήκουσεν δὲ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν Ἀγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ Τί ἐστίν, Ἀγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοεν γὰρ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου σου ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐστίν.</p> <p>18ἀνάστηθι, λαβὲ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τὴ χειρὶ σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν.</p> <p>19καὶ ἀνέφξεν ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ εἶδεν φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπλησεν τὸν ἄσκον ὕδατος καὶ ἐπότισεν τὸ παιδίον.</p> <p>20καὶ ἦν ὁ θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ηὐξήθη. καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐγένετο δὲ τοξότης.</p> <p>21καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Φαραν, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου.</p> <p>22Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Ἀβιμελεχ καὶ Ὀχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστρατήγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ λέγων Ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πάσιν, οἷς ἐὰν ποιῆς·</p> <p>23νῦν οὖν ὁμοσόν μοι τὸν θεὸν μὴ ἀδικήσῃς με μηδὲ τὸ σπέρμα μου μηδὲ τὸ ὄνομά μου, ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην, ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ καὶ τῇ γῆ, ἣ σὺ παρώκησας ἐν αὐτῇ.</p> <p>24καὶ εἶπεν Ἀβραάμ Ἐγὼ ὁμοῦμαι.</p>	<p>17Exaudivit autem Deus vocem pueri : vocavitque angelus Dei Agar de cælo, dicens : Quid agis Agar ? noli timere : exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est.</p> <p>18Surge, tolle puerum, et tene manum illius : quia in gentem magnam faciam eum.</p> <p>19Aperuitque oculos ejus Deus : quæ videns puteum aquæ, abiit, et implevit utrem, deditque puero bibere.</p> <p>20Et fuit cum eo : qui crevit, et moratus est in solitudine, factusque est juvenis sagittarius.</p> <p>21Habitavitque in deserto Pharan, et accepit illi mater sua uxorem de terra Ægypti.</p> <p>22Eodem tempore dixit Abimelech, et Phicol princeps exercitus ejus, ad Abraham : Deus tecum est in universis quæ agis.</p> <p>23Jura ergo per Deum, ne noceas mihi, et posteris meis, stirpique meæ : sed juxta misericordiam, quam feci tibi, facies mihi, et terræ in qua versatus es advena.</p> <p>24Dixitque Abraham : Ego jurabo.</p>
--	--	--	--	--	--